

Bruxelles, den 18.11.2020
COM(2020) 746 final

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om den økonomiske politik i euroområdet

{SWD(2020) 276 final}

DA

DA

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om den økonomiske politik i euroområdet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 136 sammenholdt med artikel 121, stk. 2,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker¹, særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer², særlig artikel 6, stk. 1,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til Det Europæiske Råds konklusioner,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Som følge af covid-19-pandemien oplevede økonomien i euroområdet en pludselig og dyb recession i første halvdel af 2020 og er fortsat sårbar over for den vedvarende sundhedskrise. Covid-19-krisen har medført en række voldsomme chok på efterspørgsels- og udbudssiden, som forventes at indebære et fald i BNP på 7,8 % i 2020. Genopretningen i 2021 forventes nu at blive langsommere end tidligere antaget, og det store outputgab på omkring -7,0 % af det potentielle BNP i 2020 vil ikke være lukket inden udgangen af 2021. Der hersker en betydelig usikkerhed om de økonomiske udsigter, som er knyttet til udviklingen i pandemien og adfærdsændringer hos de økonomiske agenter. En hurtig indsats på nationalt plan og EU-plan, herunder gennem Next Generation EU (NGEU)-pakken, har på afgørende vis bidraget til at kompensere for nogle af chokkenes negative konsekvenser og stabilisere markederne. Både privatforbruget og de private investeringer blev hårdt ramt, hvilket igen påvirkede både priser og lønninger negativt. Udsigterne for arbejdsmarkedet er også blevet forværret, og syv års positiv udvikling er dermed bragt til ophør. Stigningen i arbejdsløsheden imidlertid afbødet som følge af den vellykkede gennemførelse af ambitiøse politiske foranstaltninger i alle medlemsstater — f.eks. arbejdsfordelingsordninger og andre støtteforanstaltninger, som skulle imødegå masseafskedigelse og store indkomsttab — samt et fald i erhvervsfrekvensen, da ikke-registrerede ledige har forladt arbejdsmarkedet og der er sket et fald i det samlede antal arbejdstimer.

¹ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

² EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.

- (2) Covid-19-krisen forstærker de økonomiske forskelle mellem euromedlemsstaterne. Denne udvikling skyldes flere forhold, bl.a.: det oprindelige covid-19-choks intensitet og tidspunktet herfor den relative størrelse og økonomiske betydning af kontaktintensive sektorer (f.eks. turisme og hotel- og restaurationssektoren) og forskellene i det eksisterende finanspolitiske råderum. Disse forskelle påvirker tilliden, investeringerne og vækstudsigterne samt allerede eksisterende regionale forskelle, som kan forværres. På længere sigt risikerer den nuværende covid-19-krise at have en permanent negativ indvirkning på den potentielle vækst og indkomstforskellene på grund af lavere menneskelig og fysisk kapital (både materiel og immateriel). Dette kan føre til en endnu lavere vækst i arbejdsproduktivitet og indkomster.
- (3) EU's hurtige og slagkraftige reaktion, herunder Next Generation EU (NGEU), som omfatter genopretnings- og resiliensfaciliteten, har styrket markedstilliden og vist, at medlemsstaterne står sammen om en koordineret indsats for at genstarte den økonomiske vækst og styrke den økonomiske og sociale modstandsdygtighed. Endvidere blev der med det samme vedtaget en række nye instrumenter for Unionen og euroområdet. Disse instrumenter udgør allerede et sikkerhedsnet for arbejdstagerne (gennem det europæiske instrument for midlertidig støtte til mindskelse af risiciene for arbejdsløshed i en nødsituation — SURE)³, virksomhederne (gennem en ordning i Den Europæiske Investeringsbanks regi) og medlemsstaterne, idet de tager sigte på at stabilisere de statslige finansieringsomkostninger, bl.a. gennem den europæiske stabilitetsmekanismes instrument for pandemikrisehjælp⁴. EU's politiske reaktion omfattede også aktivering af den generelle undtagelsesklausul i stabilitets- og vækstpagten og en midlertidig ramme for anvendelse af fleksibiliteten i EU's statsstøtteregler⁵. Midlerne fra samhørighedspolitikken blev kanaliseret derhen, hvor det var mest nødvendigt, gennem investeringsinitiativet som reaktion på coronavirusset plus (CRII og CRII+)⁶.
- (4) Gennemførelsen af veludformede politikker inden for rammerne af NGEU og dets vigtigste instrument, genopretnings- og resiliensfaciliteten, vil støtte medlemsstaterne i deres bestræbelser på at iværksætte væksthæmrende reformer og øge omfanget og kvaliteten af investeringer, hvilket er i overensstemmelse med målene om modstandsdygtighed og den grønne og den digitale omstilling. Det forventes at bidrage til opbygningen af menneskelig kapital og befordre vellykkede jobskift hos arbejdstagerne, hvilket sammen med midlerne under samhørighedspolitikken vil være afgørende for at sikre samhørighed, fremme produktiviteten og styrke den økonomiske og sociale modstandsdygtighed. EU's vækst mål og de nationale strukturelle udfordringer, herunder dem, der er identificeret i de landespecifikke henstillinger for 2019 og 2020, spiller en central rolle. Den årlige strategi for bæredygtig vækst⁷, som fremmer disse mål, indeholder forslag til syv flagskibsinitiativer: 1) Opstart, 2) Renovering, 3) Opladning og optankning, 4) Konnektivitet, 5) Modernisering, 6) Opskalering og 7) Omskoling og opkvalificering. Disse flagskibe udgør fælles udfordringer, som kræver koordinerede

³ EUT L 159 af 20.5.2020, s. 1.

⁴ <https://www.consilium.europa.eu/media/44011/20200508-pcs-term-sheet-final.pdf>.

⁵ EUT C 91I af 20.3.2020, s. 1, EUT C 112I af 4.4.2020, s. 1, EUT C 164 af 13.5.2020, s. 3, EUT C 218 af 2.7.2020, s. 3.

⁶ EUT L 99 af 31.3.2020, s. 5.

⁷ COM(2020) 575 final.

investeringer og reformer. Medlemsstaterne bør kanalisere investeringer til samt gennemføre reformer og integrere deres værdikæder yderligere på disse flagskibsområder. I forslaget til forordning om genopretnings- og resiliensfaciliteten bestemmes det bl.a., at der skal være en sammenhæng mellem euomedlemsstaternes genopretnings- og resiliensplaner og de udfordringer og prioriteter, der er fastlagt i Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet. Denne sammenhæng bør tages i betragtning ved vurderingen af genopretnings- og resiliensplanerne.

- (5) For euroområdet kræves der for at afbøde virkningen af covid-19-pandemien et policy-mix, der er understøttende, afstemt, dækkende og sammenhængende. Målet er at begrænse negative langsigtede virkninger på arbejdsmarkedet, at mindske væsentlige økonomiske og sociale forskelle, at rette op på ubalancer og andre makrosignifikante risici og mere generelt at undgå negative konsekvenser for den potentielle økonomiske vækst på mellemlang sigt. Den indbyrdes sammenhæng mellem de tre centrale dimensioner af policy-mixet for euroområdet — den monetære, den finanspolitiske og den strukturelle — er afgørende for at sikre en understøttende samlet politisk kurs for området.
- (6) ECB's aktuelle pengepolitiske markedsoperationer har til formål at bevare de monetære transmissionskanaler intakte og sikre prisstabiliteten på mellemlang sigt. ECB har bebudet betydelige yderligere opkøb af offentlige og private værdipapirer, som vil beløbe sig til 1 470 mia. EUR, under programmet for køb af aktiver (120 mia. EUR frem til udgangen af 2020)⁸ og pandemirødopkøbsprogrammet (1 350 mia. EUR indtil i hvert fald medio 2021)⁹.
- (7) Den finanspolitiske kurs forventes at være meget ekspansiv i 2020 og stadig være understøttende i 2021 både i euroområdet og på nationalt plan. Koordinering af de nationale finanspolitikker i fuld overensstemmelse med stabilitets- og vækstpacten er afgørende for en effektiv bekæmpelse af covid-19-chokket og for, at Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) fungerer korrekt. Den 20. marts 2020 konkluderede Kommissionen, at EU's økonomi var ramt af et alvorligt økonomisk tilbageslag, og at betingelserne for at aktivere den generelle undtagelsesklausul i stabilitets- og vækstpacten var opfyldt. Medlemsstaternes finansministre tilsluttede sig denne konklusion¹⁰. Medlemsstaterne indførte betydelige budgetforanstaltninger for at begrænse pandemien og yde støtte til særlig berørte enkeltpersoner og virksomheder, herunder ekstraordinær likviditetsstøtte, fortrinsvis i form af garantier til virksomheder og banker for at sikre kreditstrømmen. Der vil blive ydet yderligere koordineret finansiel støtte på EU-plan, navnlig gennem genopretnings- og resiliensfaciliteten.
- (8) De økonomiske følger af covid-19-krisen påvirker de offentlige finanser særdeles negativt. Når sundhedssituationen og de økonomiske forhold tillader det, vil en omlægning af finanspolitikken, der sigter mod at opnå en forsvarlig budgetstilling på mellemlang sigt, bl.a. gennem udfasning af støtteforanstaltninger til virksomheder og borgere, bidrage til at sikre den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt. Dette bør ske på en måde, der afbøder krisens sociale og arbejdsmarkedsmæssige virkninger. Reformen, der tager sigte på at forbedre sammensætningen af de nationale

⁸ EUT L 157 af 15.6.2016, s. 28.

⁹ EUT L 91 af 25.3.2020, s. 1.

¹⁰ <https://www.consilium.europa.eu/da/press/press-releases/2020/03/23/statement-of-eu-ministers-of-finance-on-the-stability-and-growth-pact-in-light-of-the-covid-19-crisis/>.

budgetter og sikre finanspolitisk holdbarhed på længere sigt, herunder i lyset af klimaændringer og udfordringer på sundhedsområdet, forekommer særligt relevante. En forbedring af sammensætningen af de nationale budgetter, navnlig gennem udgiftsoversigter og effektive rammer for offentlige indkøb, kan skabe et særdeles nødvendigt finanspolitisk råderum. Grøn budgetteringspraksis kan også bidrage til at imødegå udfordringerne i forbindelse med afbødning af klimaændringer og miljøbeskyttelse. Passende, effektive og inklusive sundheds- og socialsikringssystemer giver en hårdt tiltrængt beskyttelse til dem, der har størst behov, spiller en central rolle som automatiske stabilisatorer og bør sikre den finanspolitiske holdbarhed. På samme måde øger reformer, der — i kraft af en hensigtsmæssig gennemførelse og timing — styrker arbejds-, kapital-, produkt- og tjenestemarkedernes funktion, det potentielle output, samtidig med at negative virkninger for den samlede efterspørgsel på kort sigt undgås.

- (9) Covid-19-krisen forstærker betydningen af reformer, der har til formål at gøre systemerne for offentlige indtægter mere effektive og retfærdige. Da skatteken på arbejde i de fleste euomedlemsstater fortsat er høj, indebærer sådanne reformer en omlægning af beskatningen hen imod skattegrundlag, der er mindre skadelige for arbejdskraftudbud, produktivitet, investeringer og vækst, samtidig med at der tages hensyn til den dertil knyttede fordelingsvirkning. Øget brug af miljøafgifter og/eller andre former for prisfastsættelse af eksternaliteter kan bidrage til bæredygtig vækst ved at tilskynde til en "grønnere" adfærd. Foranstaltninger til bekæmpelse af aggressiv skatteplanlægning og skatteundgåelse, både internationalt og i EU, kan gøre skattesystemerne mere effektive og retfærdige. Desuden har globaliseringen og digitaliseringen af økonomien betydet, at der ikke længere er nogen forbindelse mellem det sted, hvor værdien skabes, og det sted, hvor der betales skat. Der arbejdes i OECD-regi på at nå frem til en global konsensusbaseret løsning for at imødegå de skattemæssige udfordringer, der opstår som følge af digitaliseringen af økonomien.
- (10) Fremrykning af reformer til afhjælpning af flaskehalse for investeringer og begrænsninger på udbudssiden er særlig relevante i betragtning af den høje grad af usikkerhed, som covid-19-chokket har skabt, og dettes skadelige virkning for investeringerne. Foranstaltninger, der fremskynder udnyttelsen af EU-midler og en effektiv anvendelse af ressourcer, er af afgørende betydning, navnlig i de medlemsstater, der halter bagefter i denne henseende, og hvor EU-midler finansierer en betydelig andel af investeringerne. Reforme, der reducerer den administrative byrde for virksomhederne (f.eks. digitalisering af den offentlige forvaltning, herunder elektronisk identifikation og reformer af retsvæsenet) og forebygger misbrug af midler (f.eks. korrupsion, svig og hvidvask af penge¹¹) kan forbedre erhvervs klimaet og bidrage til at sætte skub i investeringer, beskæftigelse og etablering af nye virksomheder.
- (11) Covid-19-krisen har medført betydelige indtægtstab for mange virksomheder og udgør en risiko for virksomhedernes solvens i hele euroområdet. Effektive insolvensregler spiller en afgørende rolle med hensyn til at støtte levedygtige virksomheder, der oplever midlertidige problemer, og sikre en velordnet exit for ikkelevedygtige virksomheder. En forbedring af insolvensreglerne kan også bidrage til at imødegå den forventede stigning i omfanget af misligholdte lån og opretholde

¹¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet: Mod en bedre gennemførelse af EU's ramme for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (COM (2019) 360 final af 24.7.2019).

kreditgivning til økonomien ved at lette saneringen af bankernes balancer og fremme grænseoverskridende investeringer på længere sigt. I den forbindelse blev direktivet om rekonstruktion og en ny chance (2019/1023)¹² vedtaget for at indføre minimumsstandarder på tværs af medlemsstaterne i den nationale solvenslovgivning, således at der findes rammer for forebyggende rekonstruktion til gavn for skyldnere i finansielle vanskeligheder, at der indføres procedurer for gældssanering for svært gældstyngede iværksættere, og at alle former for insolvensprocedurer gøres mere effektive. Det er vigtigt at gå videre med gennemførelsen af direktivet. Europa-Kommissionen bebudede også i handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen fra september 2020¹³, at der arbejdes hen imod en minimumsharmonisering eller øget konvergens på udvalgte områder af kerneinsolvens uden for banksektoren. Der er desuden mulighed for, at medlemsstaterne også vurderer effektiviteten af deres insolvensregler i forhold til international bedste praksis og afhjælper de resterende mangler¹⁴.

- (12) En yderligere uddybning af det indre marked for varer og tjenesteydelser og tilpasning af euroområdet til den digitale tidsalder kan være en vigtig drivkraft for vækst, konvergens og modstandsdygtighed. Den fælles valuta og det indre marked har begge bidraget til at skabe bedre betingelser for økonomisk stabilisering og langsigtet vækst. Covid-19-krisen har styrket brugen af digitale værktøjer, tydeliggjort betydningen af det digitale indre marked og fremskyndet brugen af digitale og kontantløse betalingsmetoder. Det indre marked er imidlertid fortsat ufuldstændigt, særlig inden for tjenesteydelser og især inden for detailhandel og liberale tjenester. Det indre marked kan begrænse prisstivheder, der hæmmer både den pengepolitiske transmissionsmekanisme og den økonomiske modstandsdygtighed. Det indre marked bidrager til produktionsfaktorenes mobilitet, hvilket giver sektorer, regioner og medlemsstater mulighed for at minimere de økonomiske omkostninger (f.eks. arbejdsløshed) som følge af chok. For at opnå yderligere integration af det indre marked for varer og tjenesteydelser er det nødvendigt at fjerne alle resterende unødvendige begrænsninger, forbedre markedsovervågningsmekanismerne og træffe foranstaltninger til at sikre, at den administrative kapacitet til at nå disse mål er til stede.
- (13) Reforme og investeringer, der forbedrer integrationen på arbejdsmarkedet og mulighederne for jobskift, særligt med henblik på digitale og grønne job, er afgørende for at øge den økonomiske og sociale modstandsdygtighed og støtte genopretningen. De umiddelbare kriseforanstaltninger, der blev truffet nationalt og i EU, har begrænset de negative økonomiske og sociale konsekvenser for arbejdstagerne. Samtidig er en række reformer, som længe har trængt sig på, blevet endnu mere presserende nu: effektive aktive arbejdsmarkedspolitikker, herunder individuel støtte, forbedring af uddannelsessystemernes kvalitet og inklusion med henblik på at styrke uddannelsesresultaterne fra en tidlig alder, virkningsfulde omskolings- og opkvalificeringsforanstaltninger og investeringer i voksenuddannelse og onlinelæringsplatforme, håndtering af manglen på kvalificeret arbejdskraft, forøgelse af beskæftigelsesudsigterne for de mest sårbare dele af den erhvervsaktive befolkning, herunder unge og langtidsledige, samt mindskelse af den kønsbestemte

¹² EUT L 172 af 26.6.2019, s. 18.

¹³ COM(2020) 590 final.

¹⁴ Eurogruppen identificerede en række principper, herunder tidlig afdækning af gældskrise og tidlig rekonstruktionsbehandling. See <https://www.consilium.europa.eu/da/meetings/eurogroup/2016/04/22/>.

forskel. For at støtte en bæredygtig og inklusiv genopretning er det afgørende at fremme skabelsen af kvalitetsjob og forbedre arbejdsvilkårene, navnlig ved at sikre passende mindstelønninger og rette op på segmenteringen af arbejdsmarkedet. Social dialog og kollektive overenskomstforhandlinger spiller en vigtig rolle for en vellykket udformning og gennemførelse af politikker.

- (14) Adgang til tilstrækkelige, inklusive og bæredygtige sundheds- og socialsikringssystemer, der fungerer som automatiske stabilisatorer under krisen, er af stor betydning for den økonomiske og sociale modstandsdygtighed. Disse bidrager til at opretholde en anstændig levestandard og et godt helbred i befolkningen hen over hele konjunkturforløbet, hvilket er afgørende for en økonomi baseret på produktiv arbejdskraft. Investeringer til støtte for sundhedsreformer og robuste sundhedssystemer skal fortsat være en prioritet for medlemsstaterne. Gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder¹⁵ er afgørende for udformningen af politikker. Set i lyset af krisen er det blevet endnu vigtigere at tilvejebringe en tilstrækkelig social sikring for alle, både med hensyn til kvaliteten af sundheds- og langtidspleje og med hensyn til indkomstkompensation til alle arbejdstagere, herunder arbejdstagere med atypiske kontrakter og selvstændige. Mange medlemsstater har indført midlertidig indkomststøtte og social bistand til sårbare grupper med meget lav indkomst og arbejdstagere, der ikke har ret til arbejdsløshedsunderstøttelse. Der er truffet foranstaltninger med hensyn til ydelser, betingelser for støtteberettigelse og supplerende ydelser i naturalier. Det er nødvendigt at styrke socialsikringssystemernes tilstrækkelighed og dækning på en måde, der sikrer de offentlige finansers holdbarhed på lang sigt og retfærdighed mellem generationerne.
- (15) Der er gjort betydelige fremskridt i de senere år, men de økonomiske følger af pandemien har medført et fornyet pres på den finansielle sektor. Bankerne i euroområdet gik ind i den nuværende krise med en større tabsabsorberingskapacitet end ved begyndelsen af den globale finanskrisen. Når der ses bort fra krisens indledende fase, har dette sammen med pengepolitiske og finanspolitiske foranstaltninger forhindret en stramning af vilkårene for finansiering via markederne og sikret den fortsatte långivning til den private sektor. Krisen vil sandsynligvis lægge et yderligere pres på bankernes allerede lave rentabilitet og andelen af misligholdte lån og på den finansielle ikke-banksektor, som har oplevet tab og værdiforringelser, som kun delvist er genoprettet. Dette kan hæmme kreditgivningen, som er afgørende for genopretningen. De hurtige og betydelige politiske indgreb har støttet tilliden og bidraget til at bevare den makrofinansielle stabilitet. For at reducere risiciene er det afgørende at bryde forbindelsen mellem virksomheders sårbarhed og den finansielle sektors risiko og afhjælpe strukturelle svagheder med henblik på at styrke rentabiliteten. Statslige lånegarantiordninger hjælper med at beskytte virksomheder og banksektoren, men udgør også eventalforpligtelser for medlemsstaternes budgetter. I mangel af et effektivt system, der kan skelne levedygtige fra ikkelevedygtige virksomheder, er det vanskeligt at træffe beslutninger om forlængelse af insolvensmøder og henstand for misligholdte lån, da sådanne beslutninger kan føre til misallokering af ressourcer og øge tabene i forbindelse med en eventuel konkurs.

¹⁵ Interinstitutionel proklamation om den europæiske søjle for sociale rettigheder (EUT C 428 af 13.12.2017, s. 10).

- (16) Fuldførelsen af ØMU'en er fortsat afgørende. Hvis de manglende elementer kom på plads, kunne det øge euroområdet stabilitet og modstandsdygtighed yderligere og styrke euroens internationale rolle, som stort set har været stabil i de seneste år. Next Generation EU kan ud over at fungere som stabiliseringsfunktion på kort sigt og støtte genopretningen påvirke ØMU'en på længere sigt. En forøgelse af eurorådets modstandsdygtighed over for fremtidige chok samt den betydelige udstedelse af gæld i euro, bl.a. i form af grønne og sociale obligationer, vil skabe større dybde og likviditet på markedet for eurodenomineret obligationsgæld af høj kvalitet og dermed styrke euroen som en international reservevaluta. Ikke desto mindre mangler der stadig vigtige elementer i ØMU'en, såsom en fuldstændig bankunion og en fuldstændig kapitalmarkedsunion. En styrkelse af bankunionen er fortsat afgørende for at sikre finansiel stabilitet, mindske den finansielle fragmentering og beskytte långivningen til økonomien i krisetider. Færdiggørelse af arbejdet med ESM-reformpakken er en prioritet, herunder indførelsen af en bagstopper for Den Fælles Afviklingsfond. Denne bagstopperordning bør gøres operationel og fremrykkes, forudsat at der er gjort tilstrækkelige fremskridt med risikoreduktion. Der bør arbejdes videre på løsninger til at overvinde begrænsningerne i den nuværende struktur for likviditetstilførsel i forbindelse med afvikling. Fuldførelsen af kapitalmarkedsunionen er en nøgleprioritet, som det fremgår af den nye handlingsplan fra september 2020. En stærk og modstandsdygtig ØMU er også vigtig for at styrke euroens internationale rolle og sikre Unionens økonomiske og finansielle autonomi (et emne, som vil blive behandlet i en meddelelse fra Kommissionen), samtidig med at Unionens indre marked respekteres fuldt ud og der udvises åbenhed og gennemsigtighed over for medlemsstaterne uden for euroområdet,

HENSTILLER, at euromedlemsstaterne i perioden 2021-2022 træffer foranstaltninger, på egen hånd, herunder gennem deres genopretnings- og resiliensplaner, og i fællesskab i Eurogruppen, med henblik på at:

1. Sikre en politisk kurs, der støtter genopretningen

Da den akutte sundhedsmæssige krisesituation fortsætter, bør finanspolitikken fortsat være understøttende i alle euromedlemsstater i hele 2021.

Politiske foranstaltninger bør skræddersys til landespecifikke forhold og være rettidige, midlertidige og målrettede. Da der fortsat opstår nedadgående risici, bør medlemsstaterne fortsætte med at koordinere foranstaltningerne for effektivt at håndtere pandemien, understøtte økonomien og støtte en holdbar genopretning.

Når de epidemiologiske og økonomiske forhold tillader det, udfase støtteforanstaltninger til virksomheder og borgere på en måde, der afbøder krisens sociale og arbejdsmarkeds-mæssige virkninger, og føre en finanspolitik, der sigter mod at opnå en forsvarlig budgetstilling på mellemlang sigt og at sikre en holdbar gæld, samtidig med at investeringerne øges.

Medlemsstaterne bør gennemføre reformer, der styrker sundheds- og socialsikringsystemernes dækning, tilstrækkelighed og holdbarhed.

Medlemsstaterne bør være særligt opmærksomme på kvaliteten af budgetforanstaltninger. Forbedre den offentlige økonomistyring, herunder navnlig investeringer og grøn budgettering og rammer for offentlige indkøb. Gøre brug af udgiftsoversigter til bedre at målrette de offentlige udgifter til genopretning og modstandsdygtighed.

2. Forbedre konvergens, modstandsdygtigheden og den bæredygtige og inklusive vækst yderligere

Reducere risikoen for yderligere divergens og styrke den økonomiske og sociale modstandsdygtighed i euroområdet ved at gennemføre reformer, der øger produktivitet og beskæftigelse, sikrer en gnidningsløs ressourceallokering og forbedrer markedernes og den offentlige forvaltnings funktion, og ved at øge de offentlige og private investeringer til støtte for en genopretning i tråd med elementerne i en retfærdig og inklusiv grøn og digital omstilling.

Integrere det indre marked for varer og tjenesteydelser, herunder den digitale sektor, yderligere ved at fjerne unødvendige begrænsninger, styrke markedsovervågningen og garantere tilstrækkelig administrativ kapacitet.

Sikre effektive aktive arbejdsmarkedspolitikker og støtte jobskift, særlig med henblik på den grønne og den digitale økonomi. Fremme retfærdige arbejdsvilkår og rette op på segmenteringen af arbejdsmarkedet. Sikre en effektiv inddragelse af arbejdsmarkedets parter i politikudformningen og styrke dialogen mellem arbejdsmarkedets parter og de kollektive forhandlinger. Styrke inklusive uddannelsessystemer og investering i færdigheder og afhjælpe manglen på kvalificeret arbejdskraft.

Fortsætte arbejdet i OECD-regi på at nå frem til en global konsensusbaseret løsning for at imødegå de skattemæssige udfordringer, der opstår som følge af digitaliseringen af økonomien, og være parat til at gå videre med tiltag på EU-plan inden juni 2021. Gøre yderligere fremskridt med hensyn til at bekæmpe aggressiv skatteplanlægning, sænke skattekenen og støtte en omlægning af beskatningen hen imod prissætning af CO₂ og miljøafgifter.

3. Styrke de nationale institutionelle rammer

Fortsætte og fremrykke reformer med henblik på at fjerne flaskehalse for investeringer og sikre en effektiv og rettidig anvendelse af EU-midler, herunder genopretnings- og resiliensfaciliteten. Styrke effektiviteten og digitaliseringen af den offentlige forvaltning, herunder retsvæsen og sundhedssystemer, samt offentlige arbejdsformidlinger. Mindske den administrative byrde for virksomhederne og forbedre erhvervs klimaet. Indføre effektive rammer til bekæmpelse af svig, korruption og hvidvask af penge.

Fremme konkrete tiltag for at øge effektiviteten og proportionaliteten af insolvensreglerne, håndtere misligholdte eksponeringer effektivt og sikre en effektiv kapitalallokering.

4. Sikre makrofinansiel stabilitet

Opretholde kreditkanalerne til økonomien og foranstaltninger til at støtte levedygtige virksomheder, så længe den hidtil usete krisesituation gør det nødvendigt.

Sikre sunde balancer i banksektoren, bl.a. ved fortsat fokus på misligholdte lån, især gennem udvikling af sekundære markeder for misligholdte lån.

5. Fuldføre ØMU'en og styrke euroens internationale rolle

Gøre fremskridt med at uddybe Den Økonomiske og Monetære Union og således øge euroområdet modstandsdygtighed ved at fuldføre bankunionen og kapitalmarkedsunionen og tage initiativ til politikker for digital finans, finansielle ydelser i detalilledet og bæredygtig finansiering.

Øge effektiviteten, proportionaliteten og den overordnede sammenhæng af rammerne for styring af bankkriser og indskudsforsikringer med bl.a. solide sikkerhedsnet i forbindelse med bankunionen som kortsigtede prioriteter.

Fremskridt på disse områder vil bidrage til at styrke euroens internationale rolle og fremme Europas økonomiske interesser på verdensplan, samtidig med at Unionens indre marked respekteres fuldt ud.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

*På Rådets vegne
Formand*